

[Ingerlise Koefoed]

musikundervisningen og fik dengang at vide, som man ofte får at vide, at der sad et udvalg, der arbejdede med de her ting, og når det var færdig, skulle vi nok gøre noget ved det.

Jeg rejste det igen i forbindelse med musiklovsrevisionen for et par år siden og fik det samme at vide, nemlig at man stadig væk arbejdede med området, men at man endnu ikke var helt færdig med det.

Nu har vi altså syntes, at det snart måtte være nok, og udvalget er i øvrigt blevet færdig i mellemtiden, og så har Socialdemokratiet og SF altså langt om længe fået lavet et forslag, som vi har været så heldige at få flertal for allerede ved førstebehandlingen her i Folketinget. Siden har vi været endnu heldigere, fordi de andre tre partier af de i dag syv søstre og brødre har tilsluttet sig forslaget, efter at det har gennemgået en mindre ændring.

Det vil sige, at vi her i dag står med et bredt flertal for at fremme det musikliv i kommunerne og det musikliv i landet, som tager sit udgangspunkt i, at mange børn og unge har mulighed for, ikke alene i folkeskolen, men også i deres fritid, at arbejde med den musik, som de nu måtte være interesseret i, og med de instrumenter, som de nu måtte være interesseret i.

Vi har jo set i de senere år, at kommunerne på grund af den trængte økonomiske situation har været nødt til at sætte forældrebetalingen, elevbetalingen, ved de kommunale musikskoler op, og vi har set, at nogle musikskoler simpelt hen er blevet lukket. Vi har set, at det andre steder er blevet et snævrere udvalg af børn og unge, der har kunnet overbevise deres forældre om, at de har råd til at sende dem i musikskolen.

Det skulle der blive hjulpet på med det her forslag, men jeg vil godt understrege, at selv om det hjælper, og selv om det er vigtigt, at elevbetalingen for at udløse statstilskud nu ikke mere må overstige en tredjedel af musikskolens driftsudgifter, så skal der stadig væk en beslutning og en interesse til, for at man begynder i musikskole. Det er ikke noget, man sådan uden videre får gratis.

Jeg har fået nogle tal fra Skørping Kommune, som jeg af en eller anden mystisk grund har haft forbindelse med under lovbehandlingen.

Dér har man været meget interesseret i at høre, hvordan det gik, for hvis lovforslaget blev vedtaget, så ville man nemlig sætte elevbetalingen betydeligt ned, altså rette sig efter de betin-

gelser, der stilles i loven. Det er herligt, at det kan ske nu.

Jeg vil da godt for at forebygge, at nogen siger: Nu vil I lade alle børn gå helt gratis i musikskolen, fortælle, hvordan priserne har været uden tilskud, og hvordan de bliver i 1990-91 med de tilskud, der nu kan opnås.

Det kostede på store hold, 10-12 elever, uden denne musikskolelov 1.190 kr. om måneden. Det kommer til at koste 517 kr. Og på de små hold kostede det 1.460 kr. Det kommer nu til at koste 681 kr., og for soloundervisning kostede det 1.910 kr. Det kommer til at koste 963 kr. Det vil sige, at der er et betydeligt fald i prisen. Men det er stadig væk ikke gratis at gå til andet end musiksamspil, som især de små børn går til.

Jeg har ikke sagt, at det skulle være gratis. Det kunne ikke falde mig ind at sige det. Det ville også være helt naivt at stå her og sige det. Jeg vil bare for at imødegå de folk, der herefter vil gå op og sige, at vi ødsler statens penge væk, sige, at det simpelt hen har været en nødvendig ting, at vi har gjort det for at gøre priserne sådan, at de, der havde lyst, og de, der havde en lille smule mulighed for det, kunne komme til at benytte det her tilbud.

Jeg synes, det er vigtigt at understrege, at vi med det her lovforslag ikke har tænkt os at gøre et anslag imod den meget vigtige musikundervisning, der foregår i folkeskolen, at vi tværtimod i lovforslaget fremhæver betydningen af samarbejdet imellem folkeskolen og de kommunale musikskoler rundt omkring.

Jeg synes også, at det er vigtigt at sige, at vi under behandlingen har arbejdet med et problem, der kan opstå især i de små kommuner, hvor man ikke har nogen musikskole, nemlig hvordan børn og unge fra en kommune, der ingen kommunal musikskole har, kan deltage i undervisningen i en anden musikskole.

Det problem har vi fået løst ved, at statstilskuddet simpelt hen går til den musikskole, hvor eleven fra den anden kommune går. Det synes jeg er en rimelig løsning, det synes jeg er en enkel løsning. Der er ikke nogen grund til at arbejde med store bureaukratiske bestemmelser om mellemkommunale refusioner på et område, der ikke fylder mere end det her, og jeg er glad for, at vi har kunnet komme igennem med det på denne måde.

Jeg vil takke Centrum-Demokraterne og Kristeligt Folkeparti, først og fremmest fordi de